

ΤΟΥ ΠΟΛΩΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ FRANS HERDER

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Η γάτα και ο καθρέφτης

Έσείς μεγάλοι φιλόσοφοι, που περνάτε τη ζωή σας δλόκληρη στα βιβλία και που προσπαθείτε να εξηγήσετε τ' ανεξήγητα προβλήματα του κόσμου... ακούστε και ιατή τη σοφή ιστορία των γάτων :

Μιά φορά κι' ένα καιρό μιά γάτα καθότανε μπροστά σ' ένα καθρέφτη. Στην άρχη, καθώς ειπε το πονηρό μοντέρκι της να προβάλη μω' από το γυαλί, δέν κατάλαβε τίποτα. Καμάρωνε κι' εξακολούθησε να κυτάζει. Σε λίγο όμως βλέποντας πώς όποια κίνηση έκανε επαναλαμβανόταν και από την άλλη όμοια γάτα που φαινόταν οτόν καθρέφτη, η γάτα μας ξαφνίστηκε πολύ.

— Α ! οκέφθηκε, αυτό δέν ύποφέρεται... Αυτό με κοροϊδεύει...

Σάν ότραπη της πέρασε από το νού η ιδέα πώς η άλλη όμοια γατίτσα που έβλεπε άπέναντί της ήτανε εκείνη με την όποιαν ειχαν τσακωθεί προχθές κάτω από κήπο του σπιτιού.

Με την ιδέα αυτή η γάτα μας, άναψε, άνατρίχισε και της σηκώθηκαν οι τρίχες από τη φούρκα της. Δέν χάνει καιρό όμως και προχωρεί πρός τόν καθρέφτη με τα νύχια ψηλά, έτοιμη να κατασκοπήσει τόν έχθρό της, που με τόση άναίδεια την κοροϊδευε...

Όλοι μας καταλαβαίνουμε τι έγινε. Τα νύχια της γάτας μας πέσανε επάνω οτόν καθρέφτη... κι' έκεινος πέφτει κάτω οτό πάτωμα και σπάζει σε χίλια κομμάτια...

Ο κρότος αυτός τών οπασμένων γυαλιών άγριεύει περισσότερο τήν ήρωίδα μας. Τρέχει άκόμα τριγύρω από το γυαλί, μωρίζεται, ψάχνει... έπίμονη να βρη τόν έχθρό της...

Πουθενά όμως, ούτε γάτα, ούτε γατίτσο... Γυαλί μόνο και πάτωμα !

Άποκαωμένη η γατίτσα μας άποφασίζει να διακόψει την μάταιη αυτή έρευνά της... και ζαναγορίζει σιγά σιγά στην κουζίνα για να κωνηγήσει και πάλι οάν πρώτα τα ποτικία της.

... Λοιπόν, φιλόσοφοι μου !... πώς οσς φαίνεται η ιστορία αυτή ; Δέν νομίζετε πως μās διδάσκει πως δέν πρέπει ποτέ να μπερδεύομαστε σε ζξνες ύποθέσεις για να βρούμε τα μυστήρια που κλείνουν !... Ω ! βεβαία... δέν πρέπει...

Το παράδειγμα της γάτας μας είναι άρχετό !

***

Οι τρεις φίλοι

Μιά φορά κι' έναν καιρό ένας άνθρωπος είχε τρεις φίλους, από τους όποιους άγαπούσε περισσότερο τους δύο. Όσο για τόν τρίτο τού ήταν λιγάκι άδιάφορος, δέν τόν λογάριζε και πολύ.

— Άκούστε τώρα, φίλοι μου, ακούστε :

... Μιά μέρα δ άνθρωπος αυτός κατηγορήθηκε άδικως και τόν οτείλανε οτό Δικαστήριο.

— Ποιός από οσς, ρώτησε και τούς τρεις φίλους του, θέλει να με ύποστηρίξει. Να ! με κατηγορείτε άδικως και έχω άνάγκη μαρτύρων για ν' άποδείξω την άθωότητά μου.

Ο πρώτος από τους φίλους του κατέβασε άμέσως τα μούτρα και δικαιολογήθηκε πώς δέν μπορούσε να μαρτυρήσει οτό Δικαστήριο γιατί ειχε πολλές έγγρασιες.

Ο δεύτερος τόν άκολούθησε οτό Δικαστήριο, μα μόλις φθάσανε στην πόρτα, άλλαξε άμέσως δρόμο και τόν άφησε μόνο οτό κρύα τού λουτρού.

— Φοβάμαι, τού λέει, φοβάμαι τους δικαστές...

Κι' έτσι έμεινε μόνον δ τρίτος φίλος, δ όποιος χωρίς να τó περιμένη δ άνθρωπος μας, δέν βλέπει να έχομαι άποδοκλήτος οτό Δικαστήριο και να ιόν ύποστηρίξη με τόση προθυμία και ζωηρότητα, ώστε οι δικαστάι τόν άθώωσαν.

Αυτό εινε τó παραμυθένκι, άγαπητοί μου...

Τ' ακούσατε και πιστεύω να τó καταλάβετε...

Ποτέ, μα ποτέ οτή ζωή σας, να μην έχετε έμπιστόσην οτός φίλους οας. Φιλία δέν ύπάρχει...

*

Η ΜΑΚΡΣΒΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ο Ζήνων έζησε 102 έτη, δ Δημόκριτος 104, δ Διογένης 90, δ Έπικρατής 99, δ Πλάτων 82, δ Ίσοκράτης 98, δ δέ διδάσκαλος αυτού Γοργίας 107. Ο Σωκράτης έπιε τó κώνειον εις ηλικίαν 70 έτων. Ο Σοφοκλής έζησεν 90 έτη, δ δέ Πίνδαρος συνέγραφεν μέχρι τού 84 έτους της ηλικίας του.

“Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ,”

ΜΕ ΤΡΕΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

ΑΠ' ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

— Η κοριαιτέρα όδός της Μόσχας εινε μήκους τεσσάρων χιλιομέτρων.

— Στο Μόναχο έγεινε ένας άγών μυιλιάρδων. Νικητής δ Γ' άλλος μυιλιαρδιστής Γκορνιέ. Ηττημένος δ Τραβάρ.

— Η Βασίλισσα της Ίταλίας έχει λιθοκόλλητα επάνω σε χρυσό βραχιόλι τα πρώτα δόντια όλων τών παιδιών της.

— Ένας Ίσπανός έφευρε σασκεπή που λύει όλες τις άλυβρικές εξισώσεις. Η σασκεπή έχει δίσκους με άριθμούς, δια της καταλλήλου μετατοπίσεως τών όποιων άναγράφονται αι εξισώσεις επάνω σ' αυτόν.

Γίνεται ένας άπλοστοτατος χωρισμός και οι «άγνωστοι» εμφανίζονται επάνω σ' άλλους δίσκους.

— Ο καθηγητής πρός τόν μαθητή : Που εβρίσκονται τα περισσότερο διαμάντια ;

Ο μαθητής : Στα ενεχυροδανειστήρια.

— Όταν έγεινε εις τα 1896 η στέφης τού αυτοκράτορος και της αυτοκρατειρας της Ρωσίας οτή Μόσχα, παραγγελλόταν 400.000 φλυτζάνια τού τσαγιού με τις εικόνας των επάνω.

Τα φλυτζάνια αυτά δωρηθήκαν οτό λαό, οτό δειπνο, που τού ειχε παραθέσει ο τσάρος !

Να δειπνο μιά φορά ! Και να αυτοκρατορικές ημέρες !...

— Τα νομίσματα της Άβρυσσίνιας γράφουν επάνω διάφορα περιεργα άποφθέγματα.

Τα τού Μενελικ π. χ. έγραφαν : «Η Αιθιοπία δέν τείνει την χείρα παρά μόνο οτό Θεό».

— Ένας Ίταλός γράφει τ' άπομνημονεύματά του από «δν πόλεμο της... Άβρυσσίνιας.

«Οι άξιωματικοί, λέγει, θεωρούσαν τους εαυτούς των εδύτης, όταν μπορούσαν να έχουν μιά όκα κρασί οι δύο την ήμέρα, ένα κομτι βύττυρο οι τέσσαρας και ένα πακέτο μανιτάκια οι είκοσιτέσσαρες».

Πολύ καλομαθημένοι εινε οι Ίταλοί. Μόνον όδοντογλι φίδες δέν ζήτισαν !

— Στην Πολωνία έσομειώθη και' αυτάρ λαϊκή εξέγερσις κατά τών δικαστών, οι όποιοι τώρα εσχάτως λαμβανόμενοι από τα κατώτερα στέγμια της κοινωνίας και της έπιστήμης, δέν ήσαν παρά όργανα τού πάθους και της ποταπότητός των.

Και οτήν Ελλάδα εσχάτως παρετηρήθησαν τιαύτα κροσματα.

Ο λαός έχει ζητεί «λαϊκή δικαιοσύνη».

— Να πώς εξημερώνουνε τους άγριανθόπους οι Εύρωπαιοί. Ένας Πέστερς, άνώτερος διοικητής άποικίας, άγαπούσε μιά μαύρη. Έπειδή δέν άνεκάλυφεν ότι αυτή τόν άπαύσσει με ένα μαύρο, τούς... κρέμασε και τούς δύο. Για να δικαιολογήση δέ την πράξη του ειπεν ότι ήσαν κατσόχοι.

Ο Άγγλος έπίσκοπος Τάκερ άργήθηκε να τόν δεχθῆ «ως φονέα».

— Τόσο έπσαν η γυναίκες στες έγγρασιες που ειχαν πρην οι άνδρες, που οτήν Άγγλία και την Άμερική, δημιουργήθηκε νέο κοινωνικό ζήτημα.

Τι θα εινονε οι άνδρες

Πολλές λόγιες γυναίκες διατείνονται, ότι οι άνδρες ως σωματικώς δυνατώτεροι, πρέπει να περιορισθούν εις τας βανασούς τέχνας.

*

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Οι χασομέρηδες που περνούν τόν καιρό τους κάνοντας στατιστικές, μας μαθαίνουν πολύ περιεργα πράγματα.

Έτσι, η Άγγλία έχει τους περισσότερους μουσικούς, τυπογράφους και μαγειρούς. Τούτ' όπερ άποδεικνύει ότι οι Άγγλοι εινε μεταξύ άλλων και καλοί... φαγάδες !

Η Γαλλία έχει τους περισσότερους ράφτες, ζαχαροπλάστες, τις περισσότερες μωδίστρες και καπελαυδές, τους περισσότερους λογίους, δικηγόρους και... λαιποδύτας, Τό Παρίσι όπως γνωρίζουμε, εινε η πόλις τών τρομερών άπάχηδων.

Τό Βέλγιο έχει τους περισσότερους καπνιστάς.

Η Όλλανδία τους περισσότερους... τοκογλύφους. Άπόδειξις ότι δέν έχουν μόνον οι Έβραιοι τó προνόμιον αυτό.

Η Νεάπολις έχει τους περισσότερους άχθοφόρους. Μόνον άχθοφόρους ; Ο στατιστογράφος άσφαλώς δέν θα έχη ξεμπάρκηση ποτέ του στην Νεάπολις...

Τό Μόναχο τους περισσότερους ζυθοπότας, πληροφορία πολύ γνωστή και όλωσδιόλου περιττή.

Η Φλωρεντία τους περισσότερους παλαιοπώλας βιβλίων.

Η Πορτογαλλία τους περισσότερους δικαστικούς κλητήρας !

Η Ελλάδα δέν άναφέρεται καθόλου εις την στατιστικήν, μολονότι έχει τους περισσότερους δημοσιογράφους (100 ο) τών Έλλήνων), τους περισσότερους γιατρούς (80 ο), τους περισσότερους δικηγόρους (70 ο), τους περισσότερους δημοσίους ύπαλληλους (60 ο).

Σας φαίνεται ύπερβολική η στατιστική ; Όταν έρευνήσετε θα δήτε πως έχομε δίκη...

